

‘इहाव्यक्तवागपशब्दनम् ।’ इति माधवः । चान्द्रास्तु धातुममुमत्र (चुरादौ) न पठन्तीति क्षीरतरङ्गिण्यां स्पष्टम् ।

म्लेच्छकः-च्छिका, मिम्लेच्छयिषकः-षिका; म्लेच्छयिता-त्री, मिम्लेच्छयि-
षिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकचित्रयतिवत् (525) ज्ञेयानि ।

(1331) “म्लेट् उन्मादे” (I-भ्वादिः-292. अक. सेट्. पर.)

‘म्लेट्—’ इति कुत्रचिद् दृष्टः पाठः । धातुवृत्तौ—‘म्रेट् म्रेड् म्लेट्
उन्मादे’ इत्युपादाय, ‘म्लेडति’ इत्युदाहृतम् । धातुवृत्तावेव प्राचीन-
मुद्रणे ‘म्रेट्—’ इति नोपात्तम् ।

म्लेटकः-टिका, म्लेटकः-टिका, मिम्लेटिषकः-षिका, मेम्लेटकः-टिका;
म्लेटिता-त्री, म्लेटयिता-त्री, मिम्लेटिषिता-त्री, मेम्लेटिता-त्री;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकगेपतिवत् (429) ज्ञेयानि । ^Aम्लेटकः ।

(1332) “म्लेवृ सेवने” (I-भ्वादिः-506. सक. सेट्. आत्म.)

म्लेवकः-विका, म्लेवकः-विका, मिम्लेविषकः-षिका, मेम्लेवकः-विका;
म्लेविता-त्री, म्लेवयिता-त्री, मिम्लेविषिता-त्री, मेम्लेविता-त्री;
इत्यादिकानि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकक्लेवतिवत् (291) ज्ञेयानि ।
^Bम्लेवितम् ।

(1333) “म्लै हर्षक्षये” (I-भ्वादिः-904 अक. अनि. पर.)

“—‘गात्रविनामे’ विनामः=कान्तिक्षयः ।” इति क्षीरस्वामी ।

‘हर्षक्षयः=धातुक्षयः ।’ इति माधवः ।

म्लायकः-यिका, म्लापकः-पिका, मिम्लासकः-सिका, माम्लायकः-यिका;
म्लायिता-त्री, म्लापयिता-त्री, मिम्लासिता-त्री, माम्लायिता-त्री; इत्यादीनि
सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकग्लायतिवत् (452) ज्ञेयानि । अस्य मित्संज्ञा-

A. ‘म्लेटकैश्चाकटुचादुभाषितैरटैः पटत्सप्रटिताज्जनोत्करैः ॥’ धा. का. 1-39.

B. ‘प्रम्लेवितं रेवितवत्समण्डलीं मव्यद्विराभीरजनैरसूर्यकैः ॥’ धा. का. 1-65.